

Е — глаголъ сѫществителенъ, изяв. накл. наст. времія, З лице, единств. число.

Ся прави — глаголъ, сказуемо, изяв. накл. наст. времія, З лице, единств. число.

Происходи — глаголъ, сказуемо, изяв. накл. наст. времія, З лице, единств. число.

Могълъ ли быхъ — глаголъ, сказ. сослагателно наклон. 1 лице, един. число, родъ мжжкій.

3. Напишете нѣколко прѣложенія, въ които сказуемы — тѣ да бѫдатъ глаголы въ разны наклоненія, времена, лица и числа.

§ 126.

За спряженіе-то.

Измѣненіе — то на глагола — тѣ по наклоненія, времена, лица и числа ся нарѣча *спряженіе*. На примѣръ:

Видъ несовършенъ.

ИЗЯВИТЕЛНО НАКЛОНЕНИЕ.

Настояще времія.

Един. число.

Азъ пишѫ писмо	1 пишѫ.
Ты пишешь писмо	2 пишешь.
Братъ ми пише писмо	3 пишет.
Сестра ми пише писмо.	
Момче-то пишетъ писмо	

Множс. число.

Ный пишемъ писмо.	1 пишемъ.
Вый пишете писмо.	2 пишете.
Брате-то ми пишуть писмо.	3 пишуть.